

EL POBLE CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
TALLERS, 51 PRINCIPAL

ANY XV - NÚMERO 4563 - BARCELONA, DIJOUS, 28 DE FEBRER DE 1918 - UN NÚMERO 5 CENTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA
CARRER EST. 16

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

ACTUALMENT GRANDIOSA I IMPORTANT VENDA DE ARTICLES BLANCS

Roba blanca confeccionada per a senyora, senyor i nens! Llenys, Roba de taula, Estors, Mocadors, Colls, Punys, Cotilles, Bates, Bruses, Dantants, Tires brodades, Puntets, Llenceria, Tova i toles, etc.

Mireu els aparadors - - Visiteu els Magatzems

Els Magatzems "EL SIGLO"

Tenen per norma, per limitat que sigui el preu, posar a la venda sols gèneres de superior qualitat i esmerada confecció

Del 15 fins a fi de mes considerables descomptes sobre les prendes confeccionades en existència

75 per 100 en vestits per a senyora i nen
60 per 100 en bates, bruses, la dílies, refajos, abrics i sombreros de senyora i nena i formes per a sombreros
80 per 100 en sombreros de nen

PER LA PAU

L'esprit de la Internacional

La conferència que acaba de tenir lloc a Londres amb la intervenció de gaudeixen totes les representacions dels països aliats, prova d'una manera ben paleesa, la influència benèfica que pateix el socialisme obrer internacional, no s'la veuen en la conclusió d'una pau pròpera, sinó també en les característiques de garantia que ella ha de tenir pera que sia durable i admetà interrompuda.

No fa molt temps que encara vivíem en l'ambient polític i militar de l'Alemanya les paraules calides i emprenudes d'un intens esperit d'amplia fraternització de l'il·lustre Kautz; i tombé en Liebnecht i als seus bivalents contra els sentiments militars del seu poble i allargava els brasos germànics enllà de les trinxeres.

Les veus d'aquests dos apòstols del meu socialisme teònic arribaren fins al cor mateix de França i es donà el cis, que's fills de patrios enemics, jo essent en la conversa el meix ritme cordial.

Els socialistes francesos no han desamparat pas la lluita glòria i tasca d'una preparació pacífica i durable i així en els llurs distints congressos com en els parlaments de llurs homes més significatius aqueix ideal ha bategut sempre amb una forta pura i ferma i sempre renovada.

Darreraament a Londres ha estat la demo-cràcia social de tots els pobles de l'Entente, que ha parlat amb una veu ferma i resoluta d'una lluita democràtica i objectius de pau; l'accent amb el que aquells manifesacions han estat fetes que: «el combat, l'estimar que l'abuixi o maixi». Si aquesta guerra ha de crear, com en creure sens dubte una humanitat nova i més avançada, ell haurà de dur en les seves entranyes el llevat secund dels grans conquerits demòcratiques i fraternitaris.

Els graus de fructificació que elles tinguen depèndrà del grau d'amor que en la pau s'hi posi. Si la guerra ha d'acabar-se amb rancunes i reductives, no farà pas aquells la dreta, i de res, haurà valgut els soiments i amors que ens ha dut.

La tasca d'amor, i d'humanitarisme, son els socialistes, tots plegats, qui poden realitzar amb més prerrogatives i garanties.

El primer pas decidit i coratós que donaren els socialistes francesos per a entrar a l'encontre de Mr. Wilson, quan es va aquest neutral, no mereix cap respecte, aquella primera adhesió calorosa de l'*Humanité* a la Societat de les Nacions, ha fructificat d'una manera tant optima, que avui està a punt de cristalitzar en un anell irresistible de totes les democràcies de la terra.

No es avui la pau democràtica un tantamount ni una pesadilla, sinó que es com de molt vivent i orgànic, quelcom que batge en les democracies de París i Londres, i que qui sab si també en les de Berlin i Viena.

Ahi si això fos possible, si la social democràcia d'Alemanya, lluitant pel seu ideals, restorant per l'honor del serment fet de cara al mon i tots els altres proletaris, trobes tam-pugui enveixatjarse.

Pera concretar encara més els graus d'apostasi que avui respira Eurp, pot ferse avinent encara la coincidència de certes: mires en el discurs pronunciat abans d'allí pel comte Hertingal Reichstag.

Una ullada general a la situació lo que la preveure tot seguit es quelcom per endavant descomptat, o siga que siguin quins siguin els pocs que's posin en pràctica de la política moderna, i haurà de fer cara, per a soldres en un sentit o altre, els innombrables problemes econòmics pendents i als que's de preveure es presentaran, a l'esperada que als no menys innombrables problemes socials que quasi a tot arreu d'Europa estan ja resoltos o en camí viable i que an aquí encara no hi ha, quasi quasi, qui hagi començat a estudiar-los.

La tasca a fer es immensa. Solament per a emprendre-la es necessaria una voluntat que no sabem si la tindran nostres polítics. Que no es necessaria, doc, per a portar-la a cap.

El poble espanyol, potser per primera vegada després de molts anys, espera amb confiança, i aquesta confiança li dona el fet de que comença a saber, per experiència, que'l gallejar i el discursuar no condueix a cap obra positiva, i pels darrers dies li ha semblat veure que hi ha propòsit d'esmena.

Això ens conduceix a la conseqüència de que si novament el poble quedava defraudat, les resultàncies que a bon seguir penderia no serien segurament les adoptades fins ara, i més considerant que ha començat a desveillar-se i que no seria ja tan fàcil targivarsell-los les coses.

Lo que podrà succeir, però, es que ja no hi arribés a temps, car quan un poble arriba a segons quin estat, l'història clarament ens ensenyà que no hi ha pas de bon tren via planera la novament a seguir per a cercar-hi la personalitat en mala hora abandonada.

Els que no tenen raó de dir-se desenganyats son els que amb la capa del pessimisme amaguen l'egoisme; els que continuament ploren d'enganyos i refugi-se d'actuar; els que no s'han fet al legant qui estan convencuts i escarmintats de l'ingratitud d'il·lò; i els pitjors... son els que disfressen la seva iniquitat i mala fe, amb rotaportes, talquers, ridiculisen, priven i mitjançen les esperances a la gent d'abnegació.

Aquests no's no, en fan de desenganyats. Son, senzillament, abominables explotadors de la paraula desengany.

Són despreciables.

Eviten el contagí. Lluir pessimisme és veríos.

Els altaments simpàtics, cor-prendreurs, son aquests abusats, eternament de llovers de tota causa altrui; a ells de bona fe.

Hi ha persona que, sortosament, ha gaudit una vida acomodada, ruta plana sense posaroses, vibracions quan l'esperança d'un optimisme «bona fe».

No té mérit.

L'autèntic home de bona fe» és el que, malgrat adverses vicissituds, conserva sempre llur caràcter en política, en particular i en tots els aspectes de la vida.

Quan en política es veu derrotat, alguna vegada, en lloc de destallir torna a repetir pacientment llur actuació, esperant amb bona fe que a la volta vindran seriosos i prometedors. Res de certa mina d'esperança i bona fe.

Quan s'evidencia palesament que algun capitost va seguir la nob i ruta que hauria de seguir nostre home no deserta continua en el seu lloc, baixa la constància, i amb llegendat, a més o menys condicions per a fer-ho i deseguidors s'ha compromès a evitar-ho, far-lo impossible per desbaratar els que's quan Dato es porta entre mans.

Això i l'actitud de les esquerres que's de creure, per els problemes que hi han a resoldre, que sera d'una fiscalització extremada per pressigiar formes de tempesta en les futures Corts.

No trigarem gaire a veure-ho.

Després de les eleccions

De la lluita a Figueras

Come recordaran nostres lectors la base de la presentació del candidat radical contra en Pi i Sunyer, fou que era per acord del directori de les esquerres. En resposta a les paraules d'en Thomas —pel pao d'una imputada disbauxida. Res hi fa que algú vegada s'ha victimat d'algú explotador de la pàtria. «Desventura» els que mai obren. Ets bo i no penses m'lo. Aquest es el seu lema i a ell portant el company insparable va fer el camí de la vida guardat d'exclusiva felicitat.

Ben d'acord els que serviran.

MARIAN AMAT

Tasca a fer

Quan, a darrers de l'any passat, la convocatoria d'unes noves Corts, era un incògnita; les raons de més posaportades a la controvèrsia pública pels defensors de la renovació del Parlament, eren les de que calia preparar-se per a fer cara als problemes que un dia volta finida la guerra es presentarien, problemes que sols un Parlament que fos una veritable representació del país podia resoldre.

Les eleccions s'han celebrat i l'obertura del Congrés està pròpria. Cal fer una pregunta: quèdrà constituir el Parlament tal com volen els antitauristes? defensors de la seva diòcesi? En part, si. Arc que una volta començades les tasques legislatives, potser no sembla igual. Qualsevol èxecutiu que preveu l'actitud que adoptaran els partits de la vella política espanyola. Amb tot, siga com siga, s'ha donat un pas endavant, i aquest pas pot esser de resultats fructíferos.

q. c. s. m.

Pablos Iglesias.

Els de doldre que s'haigut d'arribar en aquesta extensió, car ben poc diu en elogi dels que més interessos deuria estar en que fos un fet definitiu l'aliansa de les esquerres.

LA SIBERIA

Rambla Catalunya, 15, i Corts Catalanes, 624.

La més important d'Espanya

FI DE TEMPORADA

GRANS REBAIXES

15 per 100 descompte veritat

EN TOTS ELS ARTICLES CONFECCIONATS

GRAN ASSORTIT EN TOTA CLASSE DE

Boas ploma i Capellines marabout

A preus molt reduïts

LA CASA MES BEN ASSORTIDA I MES ECONOMICA
PREU FIXE. ON PARLE FRANCÉS. ENGLISH SPOKEN

la conferència socialista inter-alliada

de certes poblacions. Es, seguint la voluntat de cada nucli d'habitants, com dou fonamentar-se l'arranjament d'aquest problema. Aquesta es la base de la proposició Thomas.

Desenrotillant i concretant en la realitat la seva teoria, l'ex ministre francès de les municipacions reclama, catégoricament que uns de les primeres bases de la pau estribi en que el govern alemany reparei sots la direcció d'una comissió internació al, el tort que segueix.

Desenrotillant i concretant en la realitat la seva teoria, l'ex ministre francès de les municipacions reclama, catégoricament que uns de les primeres bases de la pau estribi en que el govern alemany reparei sots la direcció d'una comissió internació al, el tort que segueix.

Londres. Han acabat les deliberacions del congrés socialista inter-alliada. Aquesta darrera Assemblea ha estat més animada que les precedents, tenint en compte la presència dels minoritaris. Entre aquests es trobaven els italians qui s'han fet remarcar per una certa violència de llenguatge, i que s'han mantingut separats, en el moment de donar forma definitiva al projecte de solució de les qüestions territorials.

Un punt que ha promogut órtes polítmiques ha estat la proposició d'una moció de protesta contra les persecucions exercides per certs governs contra els socialistes s'que no cien més que sostinguer les resolucions d'Assemblees del pao. Els minoritaris que son els que havien presentat la moció de referència van retirar-la. S'acorda també deixar a la resolució d'una acció especial, el votar els noms dels companys que havien de comporre la missió encarregada de fer gestions prop dels socialistes del Nord-Amèrica.

Varen ésser aprovades a continuació les propòsicions de Albert Thomas i Sydney Webb sobre les qüestions territorials i una altra de Renand sobre la Societat de les Nacions. Ambdós projectes són molt remarcables i es per això que a confluència d'una ampla extensió dels mateixos.

Constant que pel fet d'una declaració de guerra a la França en 1914, Alemanya ha romput vo'ntariament els efectes del tractat de Francfort, el nou tractat de pau anullà els beneficis de la conquesta brutal i de la violència exercida contra aquells dos pobles. Una vegada fet això constatado, la França podrà donar la seva ahesió a la Lorena.

Al cap de vall del tractat de pau ho haurà d'haver la firma de totes les nacions. La França es valdrà d'aqueixa Societat internacióal per a organizar, a la lluita i la sinceritat d'un escrutini, quins detalls serà convenient fixar. La consulta que determinarà per en el dret, els destins de l'Alsatia-Lorena, i que esborrà definitivament la qüestió territorial d'Europa un debat que tant feixugament ha pesat davant ella.

La qüestió dels Balcanes

Pel que als Balcanes es refereix ja la conferència proposa que la reorganització dels pobles que's componeixen sia sotmesa a la decisió de la comissió internacional i es pronunci a favor d'una confederació balcànica.

La conferència reprova les finalitats de conquesta de l'imperialisme italià; reconeix la necessitat de restaurar la Polònia, demana pels jutges la llibertat en totes les nacions i la creació d'estat independent de Palestina; pel armenis i els albanes la llibertat dels jueus.

La qüestió dels Balcanes

NO PATEIXIN TOS

Prenguin la ronomenada PASTA PEC-

TORAL del Doctor ANDREU. Es domi-

nent, expectant i calmant. A les primers pastissos es sent una gran millora i moltes vegades desapareix la tos a acabar la pri-

mera capsa DEMANEU-LES A TOTES LES

FARMACIES

La qüestió de les colònies, forma

part d'una resolució un xic complexa

que planteja la lluita devolució, però

colocant l'Africa tropical sota una me-

na de fiscalització internacional.

Una darrera moció d'aquest report

reconegue el dret dels pobles auto-ho-

memes a decantarse en prò d'una con-

federació d'Àfrica que reemplaçaria l'imperi dels Habsburgs.

